

ODSTĘPCA (5) *sb m*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w od-); a *jasne*.

sg *N* odstępca (2). \diamond *pl N* odstępcy (1). \diamond *G* odstepc(o)w (1). \diamond *I* odstępcy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Ten, kto się wyłamał, sprzeniewierzył; defector Calep, Cn; apostata, desertor Cn (5) : Defector – Odfzczepienca, odstępca. Calep 295b.

a. *Ten, kto wystąpił z jedności wiary; odszczepieniec, heretyk (4) : Oni [Chore, Datan i Abiron] do siebie pierwey/ Proceres Synagogae/ to ieft/ przednie pány y rádę pociągnęli: ták y dzišieyfy odstępcy od Pánow poczęli. SkarŻyw 493; vmiey fię dla Bogá Chrześcíaninie wiárowác tych sług piekielnych y odftępcow/ áby cię znimi ziemiá niepożárká SkarŻyw 493.*

Wyrażenie: »odstępca wiary« (2): kościół S. rofkázuie y przeftzregá/ áby znimi [heretykami] Chrześcíanie y Kátholicy/ ták iáko zniewiernymi y odftępcy wiáry S./ ípolne⁸⁰ małżeńftwá nie mieli SkarŻyw 152; Wfzedł ná páńftwo on Iulianus odftępcá wiáry Chryftułowey SkarŻyw 392.

Synonimy: a. apostata, heretyk, kacierz, oderwaniec, odszczepieniec, odszczepieńca.

Cf [ODSTĘPIENIEC], ODSTĘPIEŃ, ODSTĘPNIK